

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญา
ท้องถิ่นผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบ
สร้างสรรค์เป็นฐาน*

THE DEVELOPMENT OF THE ENGLISH SPEAKING SKILL THROUGH
CREATIVITY - BASED LEARNING APPROACH FOR LOCAL WISDOM
KHAM DYE FABRIC VILLAGE PRODUCERS AT SAKON NAKHON
PROVINCE

สุริยะ ประทุมรัตน์

Suriya Pratoomrat

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Sakon Nakhon Rajabhat University, Thailand

Corresponding author E-mail: suriya.snru1984@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองในการพูดภาษาอังกฤษให้กับชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น 3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น 4. เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร จำนวน 30 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ CBL 2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3. แบบทดสอบย่อย 4. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 5. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สอบถามความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถ

*

Received 20 February 2024; Revised 24 February 2024; Accepted 29 February 2024

ในการพูดภาษาอังกฤษ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. เมื่อชาวบ้านได้ผ่านกระบวนการการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานได้คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบย่อยเท่ากับ 77.77 คิดเป็นร้อยละ 77.77 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 77.77 2. ชาวบ้านมีความความมั่นใจในตนเองในการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูง 3. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานพบว่าด้านเนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านเทคนิคการสอนแบบ CBL มีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ด้านตัวผู้สอนมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ด้านเวลาที่สอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านสภาพแวดล้อมและสถานที่มีความเหมาะสมในระดับมาก และในภาพรวม การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีความเหมาะสมในระดับมาก 4. ชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.9$, S.D. = 11.8) และมีความพึงพอใจเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ, ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม

Abstract

The research aims 1) to develop and find the efficiency of the creative-based learning concept to be effective according to the criteria of 75/75. 2) to create self-confidence in speaking English for villagers who produce local wisdom. 3) to survey the opinions of villagers who produce local wisdom. 4) to analyze the satisfaction of villagers who produce local wisdom. The target group consists of 30 local residents involved in the production of indigenous wisdom, Kham-dyed fabrics in Sakon Nakhon Province. This experimental research

utilized a targeted sampling approach and various tools, including Case-Based Learning (CBL) lesson plans, pre- and post-learning assessments, sub-tests, and assessments of English speaking abilities and confidence. Feedback on English speaking ability development was also collected for analysis, employing percentages, means, and standard deviations to interpret the data.

The research findings are as follows: Upon completing the creative learning process, the villagers attained an average score of 77.77 in the sub-test, representing 77.77%. This indicates that the effectiveness of the process (E1) is 77.77%. The villagers exhibited high levels of confidence in their English speaking abilities. Students' feedback on the development of English speaking abilities through the creative base learning indicated that the lesson content was highly appropriate. The teaching techniques in CBL were highly suitable, as were the instructional media. In addition, instructors demonstrated highly proficient skills in managing learning, and the timing of classes was highly appropriate. The learning environment and facilities were also highly suitable. Overall, the development of English speaking abilities through the creative base learning approach was highly appropriate. The target group villagers expressed the highest level of overall satisfaction (Mean = 4.9, S.D. = 1.18), with satisfaction levels for each aspect also being the highest.

Keywords : Creativity-Based Learning, English speaking ability, The local wisdom of Kham dyed fabrics

บทนำ

ในสังคมโลกยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ความบันเทิง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลาย และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย กว้างขวางขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศหนึ่งในประชาคมโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของประเทศได้รับผลกระทบอย่างมากจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้นจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรู้และเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารไปยังประชาคมโลกได้ถูกต้องและเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558) มีชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนทำธุรกิจในประเทศไทยจำนวนมาก ทำให้คนไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจทางการค้า การผลิต เทคโนโลยี อุตสาหกรรมต่าง ๆ การท่องเที่ยวและการติดต่อสื่อสาร หรือการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติ (วันทนีย์ กองเขียว, 2556) บุคคลทั่วไปที่เข้าสู่ตลาดแรงงานจะต้องมีทักษะในการรับและส่งข้อมูลข่าวสารสามารถป้อนข้อมูลและรับสารจากเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษได้ทั่วโลก สังคมไทยมีการตื่นตัวและให้ความสนใจอย่างจริงจังมากขึ้น เมื่อประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ได้กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง (English as a lingua franca) ในการสื่อสารระหว่างประเทศสมาชิก ส่งผลให้ความรู้ความสามารถและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกลายเป็นเงื่อนไขหนึ่งในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชาติในอาเซียน หรือแม้กระทั่งในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทยที่นับวันจะต้องสัมผัสกับประชากรจากประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียนที่เคลื่อนย้ายเข้ามาทำงานในประเทศไทยมากขึ้น กล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็น

‘working language’ เป็นภาษากลางสำหรับคนทุกกลุ่ม ซึ่งมีโอกาสทำงานติดต่อสื่อสารหรือการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน (บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์, 2558)

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสถานศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ สาระวิชาหลัก (Core Subjects) และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วยทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี จึงเป็นภาระที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องรับผิดชอบจัดการศึกษาให้ประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารจะต้องรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง พัฒนานตนเอง คิดหายุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการใหม่ๆ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน ให้มีความสำคัญกับความสัมพันธ์ของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรและนอกองค์กร ให้ความสนใจต่อวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งผลลัพธ์ ใส่ใจในเรื่องของศาสตร์ทางการสอนที่เหมาะสม และต้องเข้ามารับบทบาทในการเร่งปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของครู ปรับเปลี่ยนเนื้อหาตามหลักสูตรควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ให้กับครูผู้สอน ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น รวมทั้งปรับบทบาทในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะทัดเทียมเป็นที่ยอมรับของชาติอื่นและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข รูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้นั้นคือการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องมีการคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนและการพัฒนากิจกรรมที่อาจต้องมีการปรับให้น่าสนใจและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนมากที่สุด จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่ออนาคต (สมหมาย อ่ำดอนกลอย, 2557)

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ในช่วงเวลาว่างเว้นจากการผลิตทางการเกษตร ผู้หญิงก็มักจะทอผ้าเพื่อเก็บไว้ใช้ในฤดูกาลถัดไป เช่น ทอผ้าห่ม ทอผ้าทำหมอน ทอผ้าเพื่อทำที่นอน เป็นต้น จังหวัดสกลนครเป็นแหล่งผลิตผ้าย้อมครามที่ได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพและสวยงามเป็นที่นิยมของผู้บริโภคอย่างยิ่ง โดยจะพบเห็นทั่วไปในหมู่บ้านหลายๆ แห่งในจังหวัดสกลนคร ผ้าย้อมคราม

ถือเป็นหัตถกรรมเกษตร เพราะนอกจากต้องใช้ฝีมือในการทอผ้าแล้วยังต้องให้ความสำคัญกับการปลูกคราม อาชีพทอผ้าครามจะพบเห็นในหมู่บ้านหลายๆ แห่งในจังหวัดสกลนคร กระบวนการทำผ้าครามเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น แล้วจะเห็นการปลูกคราม ความมหัศจรรย์ของการย้อมผ้าครามคือกระบวนการเกิดสีที่เปลี่ยนไปจากครามอันเป็นสีจากธรรมชาติในท้องถิ่น ส่วนผสมหลักเป็นใบครามและน้ำคั่งหรือน้ำขี้เถ้า เมื่อนำผ้าฝ้ายสีขาวจุ่มลงไปจะได้ผ้าสีเขียวและเมื่อบิบน้ำออกผ้าจะกลายเป็นสีคราม จากนั้นนำมาตากให้แห้งแล้วไปทอเป็นผ้าผืน ผ้าชิ้น ผ้าพันคอ ผ้าครามมีกระบวนการผลิตที่ซับซ้อน เริ่มจากการนำฝ้ายที่ปลูกไว้มาทอให้เป็นเส้น แล้วนำเส้นฝ้ายมามัดหมี่ให้เป็นหลอดลาย ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นคิดค้นประดิษฐ์หลอดลายที่สวยงาม จากนั้นจึงนำไปย้อมและทอหมี่ให้เป็นผืนผ้าด้วยกี่พื้นบ้าน เกิดเป็นผ้ามัดหมี่ทอหมี่ครามที่มีเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นที่เต็มไปด้วยศิลปะที่สวยงาม นับเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์ไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับชาวบ้านที่ผลิตผ้าครามในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร เนื่องจากจังหวัดสกลนครมีความโดดเด่นในด้านการทำผ้าครามจนได้รับการขนานนามว่า City of Indigo ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกจังหวัดสกลนครเป็นเขตพื้นที่ในการทำวิจัย และด้วยเหตุที่ผู้วิจัยมีภารกิจสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ รองรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของประชากรในประชาคมอาเซียน รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติเผยแพร่วัฒนธรรมไทย เผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเองได้ ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity – Based Learning) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สำคัญต่อการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 มาทดลองใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวบ้านที่ผลิตผ้าคราม จังหวัดสกลนคร เนื่องจากเป็นระบบความคิดการแก้ปัญหาที่ให้ผู้เรียนคิดค้นคว้าหาแนวทางที่แสดงออกถึงความรักและความห่วงแหนมรดกทางสังคมของบรรพบุรุษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity- Based Learning) ของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อสร้างความมั่นใจในตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษให้กับชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity- Based Learning)
3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity- Based Learning)
4. เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity- Based Learning)

สมมติฐานการวิจัย

1. แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity- Based Learning) ของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่ อย่างไร
2. ชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มีความมั่นใจในตนเองในการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับสูงหรือไม่ อย่างไร
3. ชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร มีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในระดับสูงหรือไม่ อย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้การวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าอ้อมครามในชุมชนต่างๆ จังหวัดสกลนคร ที่สมัครเข้าอบรมในหลักสูตร “การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ” ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น รุ่นที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เกณฑ์การคัดอาสาสมัครเข้าสู่โครงการ

1. เป็นชาวบ้านในชุมชนผ้าอ้อมคราม จ.สกลนคร
2. มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
3. เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการทำผ้าคราม
4. เป็นผู้ที่มีความสนใจในโครงการ “การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษ”

3. การสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำโครงร่างของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. นำโครงร่างของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอคำแนะนำ

เพิ่มเติม

4. นำโครงร่างของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

5. ทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย โดยนำไปทดลองใช้ (Try - out)
6. จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยจาก

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยที่ได้รับจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พร้อมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมกับเนื้อหาจำนวน 5 คน

3. นำเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.5 – 1 มาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ไปยังชุมชนที่ผลิตผ้าयोमคราม จังหวัดสกลนคร พร้อมแนบแบบแสดงความยินยอมให้ทำการวิจัยจากอาสาสมัคร เอกสารประกอบการสอน และเอกสารชี้แจงอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัย

2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 1 ปี (ปี พ.ศ. 2566) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ คือ ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง ซึ่งการดำเนินการวิจัยระยะแรกใช้แบบทดสอบก่อนเรียนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะที่ 2 ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ CBL แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความมั่นใจในตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะที่ 3 ใช้แบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อติดตามผลการทดลองในชุมชนผลิตผ้าयोमคราม จังหวัดสกลนคร ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าयोมคราม จังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยให้ผู้เข้าอบรมทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

3.2 ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความมั่นใจในตนเองในการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เข้าร่วมอบรมตอบแบบประเมิน

3.3 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความคิดเห็นของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ เป็นฐาน แล้วให้ผู้เข้าร่วมอบรมตอบแบบสอบถามความคิดเห็น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เก็บข้อมูลพื้นฐานโดยใช้ร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. One-Group Pretest-Posttest Design

ผลการวิจัย

1. การวิจัยเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity- Based Learning) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning) ของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ผลปรากฏว่า เมื่อผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning) ได้คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบย่อยเท่ากับ 77.77 คิดเป็นร้อยละ 77.77 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 77.77

2. การศึกษาวิจัยความมั่นใจในตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร

การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความมั่นใจในตนเองในภาพรวมพบว่า ชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 1.6819

3. การวิจัยความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร

การสำรวจความคิดเห็นของชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ด้านเนื้อหาบทเรียน พบว่า ในภาพรวมชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายเห็นว่าเนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3333

2) ด้านเทคนิคการสอนแบบ CBL พบว่า ในภาพรวมชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายเห็นว่าด้านเทคนิคการสอนแบบ CBL มีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.7926

3) ด้านสื่อการสอน พบว่า ในภาพรวมชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายเห็นว่าด้านสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.5700

4) ด้านผู้สอน พบว่า ในภาพรวมชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายเห็นว่าผู้สอนมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.6000

5) ด้านเวลาในการสอน พบว่า ชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายเห็นว่าการจัดเวลาที่สอนในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.6667

6) ด้านสภาพแวดล้อมและสถานที่ พบว่า ชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายเห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมและสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกลุ่มผู้เรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.6333

สรุป ชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.0800

4. การวิจัยความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม

จังหวัดสกลนคร การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ประเมินกับชาวบ้านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ผลปรากฏว่า ชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.9$, S.D. = 11.8) และมีความพึงพอใจเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

อภิปรายผล

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity- Based Learning) ผลการศึกษาพบว่า เมื่อผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning) ได้คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบย่อยเท่ากับ 77.77 คิดเป็นร้อยละ 77.77 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 77.77 ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญขององค์ประกอบของการพูดคือ ผู้พูดต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) มีความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ของประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Canale & Swain (1980) ที่ว่าความสามารถในการพูดสื่อสารต้องประกอบไปด้วยความสามารถทางด้านการเชื่อมโยงไวยากรณ์หรือโครงสร้าง ความคล่องแคล่ว และความถูกต้องในการพูด ภาษาอังกฤษ

2. ความมั่นใจในตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า ชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร มีความมั่นใจในตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับที่สูง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 1.6819 ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากประเด็นปัญหาในการพูด ภาษาอังกฤษ และแก้ปัญหาด้วยตนเองและกลุ่มเพื่อน และให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดทั่วถึง ทุกคน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นผลทำให้คะแนนประเมินความมั่นใจในตนเองของผู้เรียนอยู่ในระดับที่สูง สอดคล้องกับแนวคิดของ วิริยะ ฤชชัยพานิชย์ (2558, น. 23-37) ที่กล่าวว่า CBL เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะและทัศนคติ การคิด

การแก้ปัญหา และความเชื่อมั่นตนเอง ทำให้เกิดทักษะ ที่สำคัญ คือ 1) ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ 2) ทักษะด้านการค้นคว้าหาความรู้ 3) ทักษะด้านการสื่อสาร และ 4) ทักษะด้านการคิดสร้างสรรค์ สร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้กับผู้เรียน

3. ความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า ชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับที่มาก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.0800 ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษด้วยการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ การกระตุ้นผู้เรียน การจัดกลุ่มผู้เรียน การค้นคว้าแก้ปัญหา การนำเสนอผลงาน และการประเมิน โดยผู้เรียนได้ฝึกทดลองปฏิบัติด้วยตนเองตลอดทุกขั้นตอน จึงได้รับการยอมรับจากชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมครามว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ ลัดดา ศิลาน้อย (2558) ที่ว่าการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองคิดนอกกรอบที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียนจะได้มาซึ่งคำตอบต่อคำถามและเป็นคำตอบที่มาจากประสบการณ์และสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความแตกต่างกันของแต่ละบุคคล

4. ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า ชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.9$, S.D. = 11.8) และมีความพึงพอใจเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของผู้วิจัยที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดไตร่ตรองพิจารณาอย่างมีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ คิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหามหาการพูดภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิริยะ ฤชชัยพานิชย์ (2558) ที่ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานกระตุ้นความสนใจผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนนั้นมีความอยากเรียน อยากรู้

อยากค้นหาคำตอบ ถือเป็นปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนแบบ CBL ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาความรู้จากกระบวนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความรู้การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ท้าทาย กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ช่วยกันตั้งปัญหา ฝึกทักษะการคิด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

องค์ความรู้ใหม่

ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลลัพธ์
- อาจารย์ผู้สอน - ชาวบ้านที่ผลิตผ้าย้อมคราม - จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ CBL - แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน - แบบทดสอบย่อย - แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ - แบบประเมินความมั่นใจ - แบบสอบถามความคิดเห็น	- ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ CBL ในการจัดการเรียนรู้ - ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน - ทดสอบย่อย - ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ - ประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ - สอบถามความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	- ผู้วิจัยทราบถึงความต้องการพื้นฐานในการสื่อสารภาษาอังกฤษของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมครามในจังหวัดสกลนคร - ผู้วิจัยทราบถึงความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่สนใจในผลิตภัณฑ์ผ้าย้อมคราม

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

จากแผนภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ CBL ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีการทำแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบย่อย และแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และสอบถามความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกับชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ้าย้อมครามในจังหวัดสกลนคร ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงความต้องการพื้นฐานในการสื่อสารภาษาอังกฤษของชาวบ้านที่ผลิตภูมิปัญญาท้องถิ่น และทราบถึงความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่สนใจในผลิตภัณฑ์ผ้าย้อมคราม

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบ เป็นการเรียนแบบแบ่งปันร่วมมือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่างๆ มีความชำนาญตามความถนัดของแต่ละคนมีปัญหาเป็นจุดประกายเริ่มต้นในการปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้โดยใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายการเรียนรู้แบบเพื่อนเป็นการให้โอกาสผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันมากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและในหมู่ผู้เรียนด้วยกัน ได้ฝึกทักษะต่างๆ ตลอดจนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีการวัดและประเมินผลตามเป้าหมายการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านอย่างมีประสิทธิภาพและครบถ้วน และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานทุกขั้นตอนนั้นจะสามารถนำการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีปัญหา มาผสมผสาน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสติปัญญาหลากหลายและเกิดทักษะด้านต่างๆ ที่สูงขึ้นอันจะส่งผลดีให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มีทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ติดตัวไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การแบ่งกลุ่มผู้เรียน ควรแบ่งกลุ่มภายหลังจากการที่ผู้เรียนได้ค้นหาปัญหาในบทเรียนที่ตนเองสงสัย โดยแบ่งกลุ่มตามความสนใจของผู้เรียน และให้จำนวนกลุ่มเท่ากับจำนวนปัญหา ย่อมจะทำให้สมาชิกของกลุ่มมีความพอใจและกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าวิเคราะห์แก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง

2) การจัดกิจกรรมกลุ่ม ควรให้ผู้เรียนได้ร่วมกันสร้างผลงานอย่างสร้างสรรค์ ผู้สอนควรอยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียนเพื่อคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะแก้ปัญหา สร้างบรรยากาศที่สนับสนุนให้คิดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดนอกกรอบและหลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3) การค้นคว้าหาความรู้ ควรใช้เรื่อง que ที่ผู้เรียนสนใจเป็นเนื้อหา นำ และใช้การค้นคว้าเนื้อหาความรู้เป็นตัวตาม โดยผู้สอนควรแนะนำแหล่งความรู้ และสอนให้ผู้เรียนรู้จักเลือกข้อมูลความรู้อย่างถูกต้อง ปลอ่ยให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนรู้และค้นคว้าความรู้ นั้น เพื่อพัฒนาทักษะการคิดและค้นคว้าหาคำตอบของผู้เรียน คำตอบของปัญหาที่ถูกต้องคือการฝึกฝนให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด และรู้จักค้นคว้าหาข้อมูล รู้จักเลือกใช้และตัดสินใจในข้อมูลที่ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการวิจัยพัฒนาการเรียนรูของผู้เรียนหลังจากได้การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานใน 4 ด้าน คือ 1) ความรู้ (Knowledge) 2) ทักษะ (Skill) และ 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) อันเป็นการประเมินรอบด้าน โดยประเมินร่วมกันทั้งผู้เรียนที่ทำกิจกรรมและผู้สอนที่คอยสังเกตการณ์

2) ควรทำการวิจัยรูปแบบการสอนตามแนวคิดเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในวิชาอื่นๆ เพื่อศึกษาคุณประโยชน์ ปัญหา และข้อบกพร่องต่างๆ ให้ได้ข้อสรุปที่กว้างขวางและเป็นสากลยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2558). ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ. เรียกใช้เมื่อ 22 มีนาคม 2566

จ ๑ ก

<http://www.edu.nu.ac.th/researches/admin/upload/460311011114853is.pdf>

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.

เรียกใช้เมื่อ 22 มีนาคม 2566 จ ๑ ก

<http://www.cmruir.cmru.ac.th/bitstream/123456789>

- วันทนี กองเขียว. (2552). รูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในหอฝึก สามเหลี่ยมทองคำ อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สมหมาย อ่อนกลอย. (2557). การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. เรียกใช้เมื่อ 25 มีนาคม 2566 จาก <https://www.hu.ac.th/Conference/conference2022>
- ลัดดา ศิลาน้อย. (2558). การวิจัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ขอนแก่น : วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 38(4), 141- 148.
- วิริยะ ฤชชัยพานิชย์. (2558). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity Based Learning (CBL). กรุงเทพมหานคร: วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, 1(2), 23-37.
- อนรรฆ สมพงษ์ และลดาวัลย์ มะลิไทย. (2560). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในรายวิชาการศึกษาเอกสารและหลักฐานทางประวัติศาสตร์. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Canale & Swain (1980). From communicative competence to communicative language Pedagogy. In J.C. Richard, & Richards & Schmidt R.W. (Eds.), Language and communication. (pp. 2-27). London: Longman.